

Maddenin ardındaki muhteşem ilim

Düşünmek ve araştırmak insanın bilmediklerini öğrenmesini, "bakıp da göremediklerini" görmesini, dünya hayatının gerçek yönünü keşfetmesini sağlar. Ancak önemli olan, insanın samimi düşünce ile ulaştığı gerçeklerden kaçmaması, keşfettiği gerçeklere uygun bir hayata başlayacak iradeyi gösterebilmesidir. Bu yazıda bugüne kadar hiç rastlamadığınız kadar hayret verici, hayranlık uyandırıcı, bakış açınızı tamamen değiştiren bir ilim anlatılmaktadır. Bu ilim, tarih boyunca büyük İslam alimlerinin dikkat çektiği, günümüzde de bilimin kesin olarak kanıtladığı bir gerçektir. İnsan, yaşamının başından itibaren içinde yaşadığı dünyanın kesin bir maddesel gerçekliği olduğuna şartlanmıştır. Bu şartlanma içinde büyür ve tüm hayatını bu bakış açısı üzerine kurar. Ancak modern bilimin ulaştığı sonuçlar, sanıldığından çok farklı ve çok önemli bir gerçeği ortaya çıkarmıştır. Allah'ın yaratışındaki en önemli gerçeklerden biri olan bu ilim, insanın hem kendisine, hem çevresine, hem hayata, hem de olaylara bakışını tamamen değiştirecek niteliktedir: Bu gerçek, maddenin, evrenin ve içindeki herşeyin bir hayal, bir "algılar bütünü" olduğudur. Bu, olağanüstü, hayret verici gerçeği anlamak için ilk olarak madde sandığımız varlıkları bize tanıtan duyularımızın ve beynimizin nasıl işlediğini hatırlamak yardımcı olacaktır.

Dünya Hayatı, Duyularımızla Elde Ettiğimiz Algılardan Oluşur

Görme, duyma, koklama, tat alma, dokunma duyularımızın tamamı birbirlerine benzer bir işleyişe sahiptir. Dışarıda var olduğunu düşündüğümüz nesnelere gelen etkiler, (ses, koku, tad, görüntü, sertlik vs.) sinirlerimiz vasıtasıyla beyindeki duyu merkezlerine aktarılırlar. Beyne ulaşan söz konusu etkilerin tamamı elektrik sinyallerinden ibarettir. Örneğin görme işlemi sırasında dışarıdaki bir kaynaktan gelen ışık demetleri (fotonlar) gözün arka tarafındaki retinaya ulaşır ve burada bir dizi işlem sonucunda elektrik sinyallerine dönüştürülür. Bu sinyaller, sinirler vasıtasıyla beynin görme merkezine iletilir. Ve biz de, birkaç santimetreküplük görme merkezinde rengarenk, pırıl pırıl, eni, boyu, derinliği olan bir dünya algılarız. Aynı sistem diğer duyularımız için de geçerlidir. Tadlar dilimizdeki bazı hücreler tarafından, kokular burun epitelyumundaki hücreler tarafından, dokunmaya ait hisler (sertlik, yumuşaklık vs.) deri altına yerleştirilmiş özel algılayıcılar ve sesler de kulaktaki özel bir mekanizma tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyindeki ilgili merkezlere gönderilir ve o merkezlerde algılanırlar.

Konuyu daha netleştirmek için şöyle örneklendirebiliriz: Şu an bir bardak çay içtiğinizi düşünelim. Elinizde tuttuğunuz bardağın sertliği ve sıcaklığı deri altındaki özel algılayıcılar tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülerek beyne iletilir. Aynı zamanda çaya ait keskin koku, onu yudumladığınız anda hissettiğiniz şekerli tad ve bardağa baktığınızda gördüğünüz kahverengi renk de ilgili duyularınız tarafından birer elektrik akımı olarak beyne ulaştırılır. Hemen arkasından masaya koyarken bardağın cama çarpmasıyla çıkan ses de kulağınız tarafından algılanıp beyne elektrik sinyali olarak gönderilir. Ve bu algıların tümü beyindeki birbirinden farklı, ama birbiriyle ortak çalışan duyu merkezleri tarafından yorumlanır. Siz de bu yorumun bir sonucu olarak bir bardak çay içtiğinizi düşünürsünüz. Yani aslında herşey beyindeki duyu merkezlerinde olup bitmektedir, ama siz tüm bu algılarınızın somut bir varlığı olduğunu zannedersiniz. Oysa bu noktada yanılırsınız, çünkü beyninizde algıladığınız hislerin kafatasınızın dışında bir varlığı olduğunu düşünmek için hiçbir deliliniz yoktur. Eğer beyninize giden görme sinirlerini kesseniz, bir anda görüntü yok olur. Aynı şekilde işitme sinirlerinde bir problem olsa, dışarıda var olduğunu zannettiğiniz ses de bir anda kesilir.

Buraya kadar anlatılanlar bugün bilim tarafından kesin olarak ispatlanmış, APAÇIK gerçeklerdir. Hangi bilim adamına sorsanız bu sistemlerin işleyişini, içinde yaşadığınız dünyanın aslında beyninizde algılanan bir hisler bütünü olduğunu sizlere anlatabilir. Örneğin İngiliz fizikçi John Gribbin beynin yaptığı yorumlarla ilgili olarak şöyle demektedir:

... Duyularımız ise, dış dünyadan gelen uyarıların beynimizdeki bir yorumu niteliğindedir; sanki bahçede bir ağaç varmış gibi... Fakat beynim, duyularımın süzgecinden geçen uyarıları algılar. Ağaç sadece bir uyarıdır. O halde hangisi gerçektir? Duyularımın ortaya çıkardığı ağaç mı, yoksa bahçedeki ağaç mı? (Taşkın Tuna, Uzayın Ötesi, sf.194)

Ancak bilimsel anlatımların dışında, maddenin dışarıdaki haliyle muhatap olmadığınızı anlamak için çok kolay bir metod deneyebilirsiniz. Bilgisayar ekranına bakarken bir yandan da bir elinizle gözünüzü tek gözünüzü alt tarafından hafifçe kaşıyın. Kaşırken eliniz ileri geri gittikçe, bu dergi sayfasının da aynı şekilde ileri geri gittiğini göreceksiniz. Şimdi düşünün; acaba bu bilgisayar masanın üzerinde, sizin durduğunuz zannettiğiniz yerde mi? Yoksa kaşımanın etkisi ile görüntüsü yukarı aşağı oynayan,

beyninizdeki bir görüntüden mi ibaret? İşte tek başına bu örnek dahi burada anlattığımız gerçeği kavramanız için bir başlangıç olabilir.

Biz maddenin gerçeğini anlatırken, madde yoktur demiyoruz. Madde vardır, ama biz dışarıdaki maddeyle hiçbir zaman muhatap olamayız.

Adnan Oktar`ın 29 Ekim 2010 tarihli Kaçkar Tv röportajından

Kapkaranlık Bir Mekanda Üç Boyutlu, Derinlikli, Rengarenk Bir Görüntü

Buraya kadar anlattıklarımız üzerinde düşündüğümüzde, son derece şaşırtıcı ve düşündürücü bir gerçek karşımıza çıkar: Bilindiği gibi beynimiz kafatasımızın içinde korunur ve kafatası ışığı içeri geçirmez. Yani kafatasımızın içi zifiri karanlıktır. Ama biz bu zifiri karanlıkta masmavi denizleri, yemyeşil ağaçları, rengarenk çiçekleri, güneşin pırıltılarını ve renklerin her tonunu görebiliriz. Bu, son derece ilginçtir ve üzerinde düşünülmesi gerekir. Çünkü eğer biz varlıkların bizim dışımızdaki hallerini görüyor olsaydık, bu dışarıdaki görüntünün ışıltısını, renklerini, pırıltısını asla göremezdik. Çünkü bu pırıltılar ve ışıklar kafatasımıza takılacak ve beynimizdeki görme merkezine asla ulaşamayacaktı. Öyle ise biz bu pırıltıları, ayın ve güneşin ışığını, salonumuzdaki avizenin parlaklığını nasıl görebiliyoruz? Işığın asla ulaşamadığı beyinde ışıklı görüntüler nasıl oluşuyor? Bu bölümün devamında bu sorunun cevabını alacağız. Bu gerçeklerin ardından ulaştığımız sonuçlardan biri ise şudur: İnsan hiçbir zaman kafatasının dışındaki dünyayı bilemez. İnsanın tek yapabildiği beynin elektrik sinyalleri olarak ulaşan etkileri seyretmektir.

Uzaklık Hissi Yanıltıcıdır

Bunları okurken, odanızın kapısı veya bilgisayarınız ile aranızdaki uzaklık hissi sizi yanıltabilir. "Herşey beynimdeki küçücük bir noktaya nasıl sığıyor? Güneş, ben ve deniz nasıl aynı noktada bulunabiliyoruz?" diye düşünebilirsiniz. Aslında uzaklık da beyinde meydana gelen bir boşluk hissini algılanmasından başka bir şey değildir. Dolayısıyla insanın kendisinden çok uzakta zannettiği herşey aslında beynindeki küçücük

bir noktada oluşmaktadır. Yani iki boyutlu bir noktada muhteşem bir üç boyutluluk, derinlik algısı vardır. Örneğin uçsuz bucaksız gökyüzü, alabildiğine uzanan deniz, caddenin karşısındaki gökdelen, trafikteki arabalar ve diğerleri. Bunu daha anlaşılır kılmak için şöyle bir örnek verebiliriz. Evinizde izlediğiniz televizyon aslında düz bir satıh üzerindedir ve iki boyutludur. Ancak bu iki boyut üzerinde ışık, gölge oyunları ve perspektif kullanılarak pekala üç boyutlu, derinliği olan, uzaklık hissini veren bir manzara görüntüsü bulunabilir. İşte beynimizde oluşan algı da böyledir. Yani küçük, düz bir satıh üzerinde oluşan görüntüde elimizdeki dergiden gökyüzündeki güneşe kadar her mesafeyi algılayabiliriz. Ama hiçbirisi aslında bizden uzakta değildir. Hepsi içimizde, beynimizdeki minik bir noktada hissedilen algılardır. Bedenimizin görebildiğimiz bölümü, güneş, yıldızlar, bilgisayar ve karşımızda duran televizyon, hepsi beynimizdeki küçücük bir noktada oluşmaktadır. Dışarıda asılları var mı, asla bilemeyiz. Buraya kadar anlatılanları daha iyi anlayabilmek ve kavrayabilmek için rüyaları düşünebiliriz.

Dünya Hayatı Rüyalarımızdan Farklı Değildir.

Bilindiği gibi, insanlar rüyalarında çok net ve gerçekçi görüntüler görür, çeşit çeşit kokular duyar, kimi zaman müzik dinler, kimi zaman araba kullanır, nefis yiyecekler yiyerek tadlarını alır, annesini öper, heyecanlanır, korkar, sevinirler. Üstelik her insan rüyası sırasında yaşadıklarının gerçekliğinden emindir. Ancak, ortada ne yiyerek tadını aldığı izgara, ne sevdiği bir kedi, ne de kullanacağı bir araba vardır. Rüya gören kişi o sırada hareketsiz ve gözü kapalı olarak yatağında uzanmaktadır. Yani herşeyi beyninde yaşar, üstelik gerçek hayatından en küçük bir fark olmaksızın. Peki rüyayı gerçekten ayıran nedir? Bakıldığında ikisi de zihinde yaşanmaktadır, son derece benzerdir. Tek fark, rüyalarda alıştığımız sebep sonuç ilişkilerinin olmaması ve bizim rüyalarımızda gördüklerimizden sorumlu tutulmamamızdır. Buraya kadar anlatılanlardan vardığımız kesin sonuç şudur: İnsanın dünya hayatı olarak bildiği, gördüğü, işittiği, dokunduğu herşey aslında beyninde oluşur. İnsanın yaşamının hiçbir anında, beyninin dışına çıkması kesinlikle mümkün değildir.

Peki ama, bu kadar kusursuz, eksiksiz, mükemmel algıyı beyin oluşturabilir mi? Oluşturduğu görüntüyü algılayabilir mi? Örneğin, beyinde oluşan güzel bir manzara karşısında yine beyinde bir zevk alma duygusu oluşabilir mi? Tüm bunları beyne veremeyeceğimiz çok açık bir gerçektir. Sonuçta beyin incelendiğinde, karşımıza diğer canlı organlarda olan protein ve yağ molekülleri çıkacaktır. Bu moleküllerin özü ise atomlardan oluşmaktadır. Bütün bu görüntüleri atomların gördüğünü, bütün o hisleri onların hissettiğini düşünmek ise mümkün değildir. Öyle ise, gören, işiten, müziği duyduğunda zevk alan, özleyen, bağlılık, vefa nedir bilen, bir kedi yavrusunu gördüğünde şefkat duyan, hatıraları olan, üzülen, çileğin tadından zevk alan, bir dostunu gördüğünde sevinen kimdir? Tüm bunların beyne ait olduğunu söylemek imkansızdır.

O halde gören, duyan, işiten ve hisseden beyin değildir. Bu, hepsinden üstünde bir varlık olan ruhtur. Bizim içinde yaşadığımız evren, dünya, hayatımız boyunca başımızdan geçen olaylar hepsi ruhumuza seyrettirilen bir hayalden ibarettir. Peki kim bizim ruhumuza dünyayı, insanları, bitkileri, bedenimizi ve gördüğümüz diğer her şeyi sürekli olarak seyrettirmektedir?

Çok açıktır ki, içinde yaşadığımız tüm maddesel evreni, yani algılar bütünü yaratan ve sürekli yaratmaya devam eden üstün bir Yaratıcı vardır. Bu Yaratıcı, bu denli görkemli bir yaratılış sergilediğine göre de, sonsuz bir güç ve kudret sahibidir. Yarattığı bütün algılar, O'nun iradesine bağlıdır ve O bütün yarattıklarına her an hakimdir. O üstün Yaratıcı, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır. Algılardan oluşan bu evrenin dört bir yanında, gerçek varlık olarak sadece Allah'ın Zatı vardır. Dolayısıyla insana en yakın olan varlık da Allah'tır. Bu gerçek, Kuran'da, **"andolsun, insanı Biz yarattık ve Biz ona şahdamarından daha yakınız"** (Kaf Suresi, 16) ayetiyle açıklanır.

Her nerede olsak Allah bizimle birlikte. Siz bu yazıyı okurken de, size en yakın olan varlık, gördüğünüz her şeyi an be an yaratmakta olan Allah'tır. Allah bize bu dünya ile ilgili görüntüler gösterdiği ve algılar verdiği sürece biz bu dünyada yaşarız. Bu dünyanın görüntülerini ve algılarını kestiği, bize ölüm meleklerini gösterip farklı bir boyuta ait algıları verdiği zaman ise ölmüş oluruz. Kıyamet günü, hesap, cennet, cehennem ve bütün sonsuz hayatımız da bizim için aynı şekilde yaratılacaktır. Tüm bunları yaratmaksa, bize sonsuz gücünün ve sınırsız bilgisinin kanıtlarını henüz bu dünyadayken sergileyen Allah için çok kolaydır.

Gerçekten Kaçılmaz

Açıkça görüldüğü gibi, "dış dünya"nın maddesel bir gerçekliğe sahip olmadığı, Allah'ın sürekli ruhumuza gösterdiği görüntüler bütünü olduğu bilimsel ve mantıksal bir gerçektir. Ne var ki insanlar genelde bu gerçekten kaçmaya, düşünmemeye çalışırlar. Çünkü bu sırrın açıklığa kavuşmasıyla birlikte mallarıyla, arabalarıyla, dolarlarıyla, yatlarıyla, lüks otomobilleri, marka kıyafetleri, soylu aileleri ve holdingleriyle kibirlenen insanların kibirleri boşa gidecektir. Örneğin, gururla zırlı arabasına ve büyük bir arazi üzerine kurulu evine helikopterinden bakan zengin bir işadamaı, bu gerçeği kabul ederse bir anda hayalden oluşan ve hayal içinde yaşayan aciz bir varlık olduğunu anlayacaktır. İman etsin veya etmesin, Allah'ın yüceliğini,

büyükliğini ve tek mutlak varlık olduğunu da takdir etmek durumunda kalacaktır. Böylece kendi güçsüzlüğü ve Allah'a ne kadar muhtaç olduğu ortaya çıkacaktır. Maddenin bir hayalden ibaret olduğu anlaşıldığında, lüks kafelerde, eğlence merkezlerinde gösteriş yapmanın, insanları aşağılamanın, büyüklenmenin, diğerleri ile alay etmenin, kaş göz işaretlerinde yapmanın ne derece anlamsız olduğu idrak edilecektir. Materyalist zihniyetteki insanların tüm korkularının ve gerçekten kaçmalarının nedeni budur; bu gerçeği bilmekten dolayı kibir, hırs ve sahiplenme üzerine kurulu hayatlarının kendilerince "tadı kaçacak"tır. Bunun için bu konuyu hem düşünmezler, hem de düşünülmesini ve gündeme getirilmesini istemezler.

Kuşkusuz bu gerçeğin farkına varmak materyalistler için olabilecek en dehşet verici olaydır. Çünkü sahip oldukları herşeyin bir hayalden ibaret olması, kendi tabirleri ile onlar için henüz dünyadayken, "ölmeden bir ölüm" hükmündedir. Bu gerçeğe birlikte, bir Allah, bir de kendileri kalmıştır. Nitekim Allah, "kendisini tek olarak (ve yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı Bana bırak" ayetiyle, her insanın Kendi katında aslında yapayalnız olduğu gerçeğine dikkat çekmiştir. (Müddessir Suresi, 11) İşte bu yüzden bu gerçeğin insanlara yaygın olarak anlatılması çok önemlidir. Çünkü maddenin gerçek mahiyeti ile ilgili bu konu, maddeyi ilah edinen materyalist felsefeyi kesin olarak yıkan, tutunduğu tüm dalların kırılmasına vesile olan bir gerçektir. Bu gerçeğin yaygınlaşmasıyla 21. yüzyıl, insanların yaygın olarak İlahi gerçekleri kavrayacakları ve tek mutlak varlık olan Allah'a dalga dalga yönelecekleri bir tarihsel dönüm noktası olacaktır. 21. yüzyılda, 19. yüzyılın materyalist inançları tarihin çöplüğüne atılacak, Allah'ın varlığı ve yaratışı kavranacak, mekansızlık, zamansızlık gibi gerçekler anlaşılacak, insanlık asırlardır gözünün önüne çekilen perdelerden, aldatmacalardan ve batıl inanışlardan kurtulacaktır.

BÜYÜK İSLAM ALİMLERİNİN MADDENİN GERÇEĞİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

"Allah... yarattığı varlıkların vücutlarını yokluktan başka bir şey yapmadı... Tüm bunları, his ve vehim (algı) derecesinde yarattı... Alemin varlığı his ve vehim derecesinde olup, maddi derecede değildir... Gerçek manada dışarıda (dış dünyada) Yüce Zat'tan (Allah'tan) başkası yoktur." (İmam Rabbani Hz. Mektupları, cilt II, 357. Mektup, sf. 163)

"O mevhum daire, hayalde resmedilir. O resmedildiği mertebede de görülür. Ama hayal gözü ile. Fakat dışarıda baş gözü ile görüldüğü sanılır. Ne var ki durum öyle değildir. Dışarıda onun ne ismi vardır ne de izi. Evet böyle bir durum yoktur ki orada, görülsün. Aynaya yansıyan bir kişinin yüzü dahi, bu şekil üzeredir. Zira onun dışarıda bir sabitliği yoktur. Elbette onun sabitliği ve görüntüsü: Her ikisi birden HAYALDEDİR. En iyi bilen Sübhan Allah'tır." (İmam Rabbani Hz. Mektupları, cilt II, 470. Mektup, sf. 1432)

Beynimizin içinde bulunduğu kafatası, ışığı içeri geçirmez. Dolayısıyla kafatasımızın içi zifiri karanlıktır. Ama biz bu zifiri karanlıkta masmavi denizleri, yemyeşil ağaçları, rengarenk çiçekleri, güneşin pırıltılarını ve renklerin her tonunu görebiliriz. İnsanın yaşamı boyunca gördüğü her görüntü beyin arka kısmındaki görme merkezinde oluşur ve bu merkez yalnızca birkaç cm³ büyüklüğündedir. Dar bir odanın görüntüsü de, geniş bir manzaranın görüntüsü de beyindeki bu küçük alana sığmaktadır.

İnsan, rüyadayken kendini çok güzel bir arabaya sahip olmuş olarak görebilir ve o anı tüm gerçekliği ile yaşayabilir. Ancak uyandığında rüya gördüğünü anlar. İnsan, bu anlatılanlar doğrultusunda biraz derin düşünürse, bu hayret verici, olağanüstü durumu kendisi de açıkça fark eder. Yani, dünyadaki bütün olayların bir hayalden ibaret olduğunu...

<https://www.harunyahya.info/makaleler/maddenin-ardindaki-muhtesem-ilim>